

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hóv a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.
Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:
Évesre 16 frt v. 32 korona. | Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Hónapra 8 frt v. 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.
Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK

Telefon sz.: 9. POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP. Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.
Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyűjtemények és iparosok árkedvezményben részesülnek.
Reklam sora 1 forint.
Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.
Hivatalos közlemények sora: 5 forint.
Nyilatkozási árak: garmoná sora után 20 krajczár ártendő.

A kormány eszközei.

Mióta az újabb alkotmányos életünk, magyar kormány még a határokat maradásnak oly furdangos eszközökkel nem használta ki, mint a hogy a Bánffy-kormány eszlelt.
Az a küzdelem, melyet a parlamenti pártok folytatnak, minden más kormányt meggyőzött volna arról, hogy hatalomhoz való makacs ragaszkodás emines veszélye az ország vitáinak érdekeinek.
Am a Bánffy-kormány a hatalom maradását minden más érdek felett állónak tekinti és oly mesterséges módjait veszi alkalmazásba a hatalom megtartásának, a mely előbb komoly veszedelembé döntik az országot.
A helyett ugyanis, hogy nyílt fölény szölvá nyitott kártyákkal ki a nemzet elé, átlutakon buj és olyan formák közt akarja megvalósítani a közvéleményt, a mely csak alkalmas, hogy forrongásba hozza a kedélyeket és fellázítsa az országot a szenvedélyek tüzeinek élesztésével.
Mikor ugyanis már látnia kellett a Bánffy-kormány, hogy a nemzet közvéleménye egész nyíltsággal az ellenpártok küzdelme s annak jóváhagyása mellett nyilatkozik meg, az előszedi a hatalmi eszközöket a köztörvényhatóságokat kényszerbe egy áldatlan küzdelembe, a melynek eredményei már is kétségbeesés tanúsítanak a mellett, hogy a hatalmi érdek az, melyet a kormány gál és a nemzet érdeke az, melyet a kormány veszedelembé juttat.
Mindenki előtt ismert dolog, hogy Osongrád megye törvényhatósági bizottsága volt az első, a mely a hatalmi eszközök kezdeményezése és erőszakos fellépésére kimondta, hogy az ellenpártok jelen parlamenti küzdelem nem helyesli és bizalommal tekint a kormány működése és törekvéseire.
Osongrád megye ez ügyben hozott határozatát kézirattal kapcsán az összes megyei és városi törvényhatóságok megküldte.
A ki figyelemmel kísérte, hogy

mily uton került ez a körirat a törvényhatóságok elé és minő eszközök használtattak fel a pártoló határozatok kinyerése körül, az előtt tisztán állhat a kérdés, hogy valamennyi törvényhatóságban a főispán, tehát a kormány bizalmi közege egész hatalmi súlyát latba vetette az iránt, hogy Osongrád megye határozata hasonló szellemű felirattal pártoltassék.
Még élénk emlékekben állanak az olvasóknak Kolozsvár város törvényhatósági bizottságának pénteki közgyűlésén lefolyt jelenetek.
A hatalom minden nyomása mellett alig voltak képesek 13 szó többséget összehozni.
Hogy a kérdéket miképpen igazgatták fel ennek az ügynek a biterjesztése és tárgyalásával — arról már beszámolunk.
Alig tudunk még oly szenvedélyes és oly nyugtalanító vitáról, mely oly éles ellentéteket idézték volna fel, a különböző párt arnyalatok között. De alig tudunk még esett, a hol a politikai szenvedélyek hullámai oly magasra csapódtak volna, mint a hogy csongrádi körirat tárgyalása alkalmával történt.
A szenvedély valóságilag a maga teljes féktelenségében vált uralkodóvá és tárgyalás alatt és oly éles ellentéteket támasztott fel nemcsak a bizottsági tagok, hanem a rajtuk kívül álló polgárság soraiban is, a melyek, hogy mikor simulnak el, aligha tudnók megmondani.
Ezekhez hasonló jelenetek még más törvényhatóságok tárgyalási terméiben is folytak le s állíthatjuk, hogy mindennél pártokra osztottak azaddig békés egyetértésben élt polgárokat.
És mindez miért történik?
Hát egyszerűen azért, hogy a Bánffy-kormány adott helyzetben rámutathasson arra, hogy ime a nemzet közvéleménye is az ő pártján van és az ő politikáját helyesli, s egyben kárhoztatja az ellenzéki pártok küzdelmét.
Bánffy Dezső formászerűen leszavaztatja a törvényhatóságokat, hogy ezek határozatait mintegy hátrétdül használhassák a nemzeti érdekek ellen irányuló kormányzati politikájának.
De hát van-e ok és van-e szükség

arra, hogy országsszerte felkorbácsolják a szenvedélyeket és feldulják a polgárság nyugalmát csak azért, — hogy egy merőben kétes értékű közvélemény formálásával port hintsenek a világ szemébe és megvesztegessék a nemzet meggyőződését?
Hát van-e Magyarországnak szüksége arra, hogy a Bánffy kormány kedvéért és hatalmi érdekeiért állandó izgalmak közt éljen és kizavartassa magát abból a nyugalomból, a melyre pedig éppen most oly igen nagy szükség van?
Hát egyáltalán érdemel-e kiméltetést az olyan kormány, a mely ilyen eszközökkel dolgozik tisztán a hatalmon maradás érdekében?

ORSZÁGGYÜLÉS.

Budapest, nov. 15.
A napirend-vita ma véget ért. Most már csak a záróbeszéd következnek s azután megkezdődik az indemnitás tárgyalása.
A mai ülésen a napirend-vita során felszóltak Hock János, Boda Vilmos és Hentaller Lajos. Hock János rendkívül határozott beszédben támadta meg a Bánffy-kormányt.
Az ülés elején Bánffy Dezső br., Tisza István gróf és Olay Lajos válaszoltak röviden Ivánka Oszkár tegnapi beszédére.
A ház folyosóján Tisza István gróf és Ivánka Oszkár lovagias ügyről beszéltek. Tisza István gróf Keglevich István gróf és Gajári Ödön által hivatta ki Ivánka Oszkár, a ki Bolgár Ferenc és Szentiványi Árpád képviselőket nevezte meg segédekül. Hírt szerint a bárbaj még ma délután végbe fog menni.
Hock János szerint: Arról a jogról, hogy a parlament tisztán lásson, a kormány pártján nem szabad lemondania. A kormány ne pusztán szavazásokat produkáljon, hanem itt a helyzetet is tisztázza. Bánffynak, a ki nek bizalmával a sikkasztók meggyőzésében annyira visszaélt, nincs joga most feltétlen bizalmat követelni, hogy aztán később ismét arra hivatkozzon, hogy visszaélték bizalmával.
A törvénymagyarozó most Pulszky Ágost, a kinek az esze mindig ferdén jár, mint a dugaszhoz. (Derűtlenség.) Az önálló rendelkezésről szóló fejtegetéseket, melyet annak idején még a tulajdolt megütközéssel hallgatott, most már a tulajdolt is elfogadta, Pulszkyt előre kezdtek küldeni azzal:
— Helyettem szép virág tégy vallomást (Derűtlenség.)
Ugy gondolkoztak, Pulszky már politikailag jobban nem kompromittálhatja magát.
— Hát az, hogy száz magonczból kilenczven vadrózsának vált be; bejuttani való: tizből nemes rózsza lett, de azok is vagy apjukra, vagy anyjukra ütöttek; csak kettő került elő, mint új, még eddig nem létezett válfaj; ezt aztán, mint gyökérről nemes rózsát, meghegyezük anyafőnek.
— De hisz így nagyon lassan szaporodik a lajstrom.
— Oh, már száznál több új válfaj rózsza van a kertünkben.
— Hogy lehet az? Hiszen ha hét esztendő alatt csak két új válfaj áll elő, akkor száz válfajhoz háromszázötven esztendő a minimum.
— Ilyen ám a poéta ember, mikor algebráról van szó: hiszen nem additívóval megy az, hanem multiplikatívóval. Az első hét esztendőben kettő, a második már kétszerkettő, a hetedikben pedig százhuszonnyolcz: mindig megduplázva a két új rózsza ivadékát.
Most még jobban elbámultam.
— A hetedikben? 7-szer 7 az 49. Tehát egy félszázad kellett hozzá, hogy az új rózsza az én kezemben illatozzék? Kinek volt türelme ehhez a feladathoz?
— Hát az én családomnak. Ezt a methodusát a rózsamivelésnek még az anyósom kezdte ezeltől ötven esztendővel, folytatta a feleségem, aztán a leányom.
— L veszem a kalapot! Kérem, ismertessen meg ezekkel a bámulatraméltó hölgyekkel.
Az én barátom elvitt magával a rózsatelepére, a hova elmenem a megtiszteltetés miatt hála is kötelezett.

Pulszky elmélete megért s jött a nagy vitaközlő Tisza István, hogy azokat gyakorlatilag is érvényesítse. Ő: év előtt ily elveket a házban kimondani sem mertek volna.
Eljött az ideje, hogy az ellenzék véget vessen itt a haszontalan szövitának, a melybe a tulajdolt hallgatással vagy pisztolyal felelnek. Itt az ideje, hogy fellátja a helyzetet a koronának, hogy többé a királyi palástba ne kapaszkodhassanak. (Tetszés a baloldalon.)
A kormánypárt minden visszaélésre talál mentegető formulát, a választási visszaélésekre, a sikkasztásra, arra is, hogy a kormány terveiről hallgat. Az ellenzék azonban nem mondhat le arról a jogról, hogy felvilágosítást követeljen.
A többség most félti a parlamentarizmust, de bezzeg hallgatott akkor, mikor ide hozták a választási visszaéléseket, a melyek első sorban megtámadják a parlamentarizmust.
Igaz, hogy a választások után azt jelentette a miniszterelnök, a mit a muszka tábornok: Varsó csend s. Csendes volt az ország, de nem hiszi, hogy csendes volt az ország lelkiismerete. (Tetszés a bal- és szélsőbaloldalon.)
Ily körülmények között ne várjon Bánffy előlegezett bizalmat, ne legalább addig, a míg terveiről nem nyilatkozik. A harcot a párt folytatja. Lehet, hogy elhullanak tagjai a harczban, de sirjukkal megtermékenyítik a haza földjét.
Martirokra szüksége van a hazának és olyanokra, a kik a hazáért és nem a hazáért élnek. (Tetszés.)
Alkotmányelveinket inkább egy orozán tépő szét, mint hogy a 250 éléskamrából kiszabadult egér rájga el. (Tetszés és taps.)
Hentaller Lajos a Hentzi-szobor botrányát hozta szóba. Vagy Bécsbe, vagy pedig a temetőbe kellett volna szerinte a szobrot vinni. Pártja nem is fogja a botrányos dolgot abban hagyni s az indemnitási tárgyalás alkalmával majd alaposan megtámadják.
Az esküszegő Hentzi tábornoknak hi jellemzését adva, megemlítette, hogy Hentzin nem is volt rendeltetve arra, hogy Pestet bombáztassa. A napirend-javaslatot nem fogadja el. (Helyeslés a bal- és szélsőbaloldalon.)

Polemia.

A „Magyar Polgár” nagy örömmel üdvözlötte a közölt emlegetést fel az Olay Lajos ismeretes nyilatkozatát s felhívott, hogy mondjunk róla — kádenczát.
Miután mi már előzően elmondtuk véleményünket Olay Lajos ur magatartásáról, utaltuk t. lapjainkat a „két nyilatkozat” czimén megírt közleményünkre a kértük, hogy védelmezzék meg az-
Nagyszerű rózsakert volt az, tele virágzó rózsákkal.
A nyári lak előtt egy lugas felváltott Niel rózsákból: ez alól élénk a család legifjabb tagja, a bájos hajadon.
Az arca hasonlított az atyjához barna piroz, napos zománczszal, igazi magyar-kun típus, fekete haj, tüzes szemek, sugár szemöldök: termete szilfidi.
A bemutatás után gyöngéd kézzel a mellett megköszöntem neki, hogy rózsájának az én nevemet adta.
— Hiszen önnek köszönhetem, hogy a rózsákat megszerettem.
— Mikor? Hogyan?
— Még a nevelő intézetben: az „Arany ember” után.
— Csak nem volt olyan gondatlan a tanár, hogy az én regényemet növendék-lányok kezébe adta?
— Azt nem; hanem felolvasta előttünk belőle azt a részletet, a melyben Noémi és Timár Mihály a rózsákról beszélnek.
— Mintha ezt én már egyszer hallottam volna.
— Tőlem magamtól hallotta. Nem emlékezik már rá?
— Most lón világozgat a fejembe! — Hisz én már ebédelttem egyszer...
— Ott, a hol én felszolgáltam.
A nőképző-egylet próba-ebédjén. Én magasztaltam a farsangi fánkot s ezt ön készítette.
— Én aztán arra kértem, hogy írja rá a mentre a nevét.
— Tudom! S én azt ígértem önnek,

zal szemben legújabb „fegyverbarátját” Olay urat.
A „M. P.” hosszabban válaszol arra.
A miket mi Olay urról mondtunk, azokat részben beismeri, részben nem minden napi rabulistikával kitér elől.
Ellenben Olay urat is megsejyenyítő böbeszéddel beszél „de rebus comibus et quibusdam aliis,” pl. a legutóbbi képviselőválasztások alkalmával bekövetkezett „ellenzéki napfogalyalkozás” okairól.
Laptársunk ezt az okot az ellenzék egyoldalúan közjogi gravamenekkel foglalkozó politikájában fedezi fel s ezt az egyik előző cikkében „közjogi zabhegyezésnek” nevezett politikát mondja a közvélemény túltúlnak való elfordulása okának.
Mintán mi az Olay Lajos dolgában kívántuk felretni a polemia keztyűjét szemben t. laptársunkkal, semmiféle lovagiassági szabály szerint nem vagyunk arra kötelezve, hogy vele más kérdésekben polemizáljunk.
De egy pár megjegyzést mégis tesszünk.
Első sorban meg kell jegyeznünk ugyanis, hogy a közjogi gravamenek politikájának a folytatása nem egyedül az ellenzéken áll. Az ellenzék egy része (értjük alatta Apponyi gr. pártját) jó ideig nem is foglalkozott közjogi kérdésekkel és csak akkor vette fel a ctiója keretében azokat, mikor a véderőtörvény híres 14. és 25. §-ai és Fajóváry Géza bárónak a honvédség elnemzetlenítésén igyekvő politikája ugyszólván rá kényszerítették azt. Más szavakkal: arra, hogy az ellenzék a közjogi gravamenekkel ne foglalkozzék, illetőleg ne tegye azokat a ctiója tengelyévé: első sorban az szükséges, hogy ne legyenek közjogi-gravamenek.
A másik megjegyzésünk a „M. P.” külföldben minden plausibilitást nem nélkülöző fejtegetéseire az, hogy rossz szolgálatot tesz a „M. P.” a szabadelvűség és nemzetiesség ügyének, ha a közjogi oppositio feltétlenül kárhoztos mióvát hirdetve, csak olyan pártalakulást ismer el jogosnak, a mely nem reflectál a közjogi szempontokra.
Ez a mai viszonyok között egyenes utalás a néppárti és socialista velletások helyességére.
Ma ugyanis Magyarországon csak ezek az irányzatok nélkülözik a közjogi törekvéseket.
A ki tehát ma azt hirdeti, hogy a „közjogi zabhegyezés” egyszerűen smindenkorra és feltétlenül szakítani kell, az ezeknek az irányzatoknak a malmára hajtja a vizet. Ez azonban furea valami annak a hogy küldöm majd helyette egy arezképemet.
— Hiszen küldött is. Ott áll a dolgozó-asztalomon rámban.
— Ilyen a vén cigány! Mindennap egy nótát felejt.
— Hiszen régen volt!
(Bizony régen! Azóta egy új rózsaiवादék támadt.)
Ezalatt, míg a törpe gyümölcsfásorok közt sétáltunk, szembejött reánk a család-anya, az én barátom hitvese: egy élete virágában levő hölgy, kinek életvidám arczáról a meglepetés sugárzott. Nem volt olyan magas, mint a leánya: a haja sötétszürke, a szemei kékek.
Nagyon szívesen fogadott. Az első üdvözlése után azt mondá:
— Ön nem emlékszik már reám?
— Ha csak kegyed nem segít az emlékezetemben.
— Hát mikor az a híres képviselőválasztás volt a Terézvárosban, a hol ön diadalmaskodott egy gazdag ur, egy miniszter ellenében, én voltam az a kis süléd leány, a ki önnek a választás színhelyén azt a kis fehér selyem zászlót átadta — a terézvárosi hölgyek nevében, mire az országosimer s az ön neve volt felhelve.
— Szent Atyám! Ezelőtt harmincz esztendővel. Az a kis zászló most is ott áll a diszalbumaim szekrényében! Hogy ne emlékeznék rá!
— Ön akkor engem megcsókolott.
— Arra is emlékszem már.
— Én akkor aztán elkezdtem egy rózsát

„ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. november 16.
Három rózsafa. *)
Irtó: Jókai Mór.
A mi planétánk egyedül a rózsáért megérdemli, hogy soha el ne muljon. Egyetem összes ragyogó csodái között, a ki úgy dicsérje a teremtet, a rózsza.
A magyarok különösen szeretjük a rózsát, a sztrigallérunkon viseljük himzésben, a kincseinkon, tányérainkon feltesszük; annak szeretünk, azt mondjuk, hogy „rózsám”.
Milyen édes névvel hívják az ősmamát a kedveseiket, nekik még a rózsának is nem ismerték?
Magam is nagy kedvelője vagyok a rózsának; azoknak a gondozását nem bízom senki, tisztogatás, visszametszés az én gondjaimra tartoznak.
De mi ez a svábhgyi rózsatelep a fűfűdűhöz képest? Az volt a rózsák földje! Óriás fák, tele felséges virágokkal, virágzás soha nem szűnelt: egy nagy rózsaszín ujjra kezdődött. — Hogy a nyaralómtól meg kellett válnom, nem busulok, hanem, hogy a fűfűdű ott kellett hagynom, azt nagyon sajnálom.
Egy szép tavaszi délután meglátogattam egy régi jó ismerőst: kertész barátomat.
Mutatvány az 1899. évi Almanachból.

Sipos Testvérek
cipő- kalap- és
uri divatruház
Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár
hol férfi és flu kalapok, sapkák, sárczipők, Jäger alsók, kesztyűk, nyakkendő ujdonságok a legolcsóbb árban kaphatók.
Fundatia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

pártnak sajtójától, a mely a néppárt alakulásában annak idején nemzeti veszedelmet látott, abban pedig, hogy a szélsőbal egyes elemei bizonyos közlekedést láttak szükségesnek a socialdemocraia egy pár program-pontja irányában, egyenesen hazaárulást.

Avagy a „M. P.” nem emlékeznék már azokra a fejtegetésekre, a melyek a néppárt ellenében felállítottak „a cél szentesíti az eszközöket” jelszava elméletét és elfeledte volna-e azokat a vehemens támadásokat, a melyekben Ugron Gábor a kormány lapjai a szavazatjog kiterjesztésének követeléséért annak idején részesítették?

Pedig, ha igaz van a „M. P.”-nak abban, hogy az ellenzék az egyoldalú közjogi oppositioert vesztett tért, akkor ebből az következnék, hogy az ellenzék reorganisatiójának egyfelől a néppárt, másfelől a radikális demokracia által megjelölt alapokon kellene bekövetkeznie. Am eddig nem igen láttuk, hogy a „M. P.” és pártjabeli valami nagy rokonszenvet tanúsítanak a reorganisatio törekvései iránt.

Egyébként mi úgy látjuk a dolgot, hogy egy új pártalakulás színterét is több irányban kívánatos processusa mindaddig nem indulhat meg, míg a szabadelvűpártnak, e hallatlan massának a felbomlása be nem következik és az ő monopoliumának közéletünkre nehezedő nyomása meg nem szűnik.

E szempontból kívánjuk mi a fusiót, mint a mely azt a processust lett volna hivatalosan megindítani. És kívánja azt még a mult tavaszon velünk együtt a helybeli szabadelvűpárt is, a mely a „M. P.”-t tisztelt tolmácsul.

Vajon miért nem következett be mégis a szabadelvű és nemzeti pártok fusioja?

Nó mert a szabadelvűpárt janicsárjai felismerték a veszedelmet, a mely abból a féltékenyen őrzött hatalmi posztóikra elkövetkezett volna.

Itt van pártéletünk a „M. P.” által is emlegetett egyoldalúságának a magyarázata. Ez a parlamentarizmus élet rákfenéje. Ezt tessék a „M. P.”-nak kiirtani. Akkor majd megváltozik a mai ferde helyzet, a mely nem egyéb, mint a politikai absurdumok állandósított complexuma.

V. A.

Első női előadás a kolozsvári egyetemen.

Kolozsvár, nov. 16.

Ha a „Petőfi-Társaság” felolvasó ülésén Szabóné Nogáll Janka foglalja el a katedrát és a „Végeladás” című szellemes elbeszélésének felolvasásával tapokra ragadja a közönséget a babérainak számát egygyel szaporítja: azon nem csodálkozunk, mert hiszen a nők ma már a „Kisfaludi-Társaság”-ban is helyet követnek meguknak irodalmi működésük alapján, de ha, a kolozsvári magy. kir. Ferencz-József-Tudomány egyetemen, mely immár negyedszázados multtal dicsekedik, az elsőnek beiratkozott nő egyetemi hallgató tart szabad előadást, még pedig a felsőbb mennyiségtanból: az olyan esemény, melyet pártatlan voltánál fogva a napi események krónikásának elhallgatni nem lehet, de nem is szabad.

Nem szabad, mert hiszen míg ez ada-

tenyésztani, a mi hét év múlva virágzásba jött a azt az ön nevére kereszteltam.

Azzal odavezetett a fal mellett álló rózsafához a megmutatta a druszmát. Hatalmas dereku fiú volt: rakya pompá, kiült testszínű, belől piros szírmu centifoliákkal.

(Hja, akkor még százlevelű voltam.) Ezalatt elének jött a verandából egy tisztas matrona. Egyenes természet, egészséges alak: telt arcán alig húzódtak végig a kor-szerű ráncok, fején nem volt semmi takaró, hanem egy körülcsavart tömött hajtekeres: igazi korona ezalából.

Az én barátom kölcsönösen bemutatott bennünket egymásnak. Ez volt a napa. A tiszteltemelő matrona azon kezdé a bevezető hozsám:

— Ugyebár én már nem emlékszik én rá? Pedig, de sokszor néztünk egymásnak a szemébe! Mikor ön fölkerült Pestre, mint fiatal jácatus: oda került egy hirlaphoz segédszerkesztőnek. Annak a lapnak a kiadója többször meghitta önt magához. Ott látott ön egy ló-futó kis leányt, a kiadó unokahugát, a kinek a kezét a kínálgatót ételestől alatt megszorogatta. Az voltam én. De szép fiu volt ön akkor, azzal a serkedő bajuszával, a polyhedro állával! Most is meg van nálam az arcképe.

Ötven esztendő emléke!

Aztán ő is elvezetett ahhoz a rózsafához, a mi ennek a polyhes állu gyereknek az emlékére tenyésztett. Biz az vén rózsafőrsz már; a vastag ágai le vannak csonkázva: de azért az idei friss hajtások kitörnek az oldalából a most is úgy heneveznek lángvörös rózsákkal, miként suhanekkorában.

tul szolgál, majd az egyetem történetének a megírásához, másrészt fontos a helynél fogva is, a hol megtartattott.

Tudvalevő dolog, hogy az új egyetemnek még csak egyrésze van készen, mely az egyetem összes hallgatóit nem fogadhatja be, valamennyi fakultást nem ölhet kebelére. Ennélfogva a bölcsészeti kar a régi megyeházában van elhelyezve, melynek minden kis része szent; sőt még pedig a nagy Wesselenyi Miklós nyomdokaitól; minden részéből egy nagy szellem, egy nagy szellemnek magasratörő eszmái sugároznak felénk.

Tegnap délután ott, hol egykoron a szabadelvű eszmék főiro tárogatja; br. Wesselenyi Miklós menyőrgő szónoklatával felrázta a kedélyeket és új eszmék befogadására fogékonná tette, egy gyöngéd nő, Weisz Margit, II. éves matematikus kisasszony tartott a felsőbb mennyiségtanból, az exponenciális egyenletekről, a joghallgatók és tanárjelölt kollégáinak óriási jelenlétében szabad előadást.

A sorsnak minő változása! Ott hol egykor a melege sorsát intézték, hová ügyesbajos nép járt Justitiának bekötött szemmel ábrázott képe elé, ott egy csengő női hang hallatja szavát a matematikának soha meg nem változtatható örök igazságáról. Egy óra hosszat beszélt a kisasszony a nélkül, hogy lámpalázt lehetett volna rajta észre venni. Előadása nyugodt és higgadt volt. Nemcsak eper ajka fáradt el az egy óráig tartó beszédétől, de kis kacsoi is, melyek három darab krétát fogyasztottak el.

Kollégái nemcsak tömeges megjelenésükkel jutalmazták meg a kisasszony sikerült előadását, hanem az előadás megtartása után frenetikus tapsba és éljenzésbe törtek ki a számosan üdvözölték. Vályi Gyula tanár is elismerését nyilvánította a sikerült előadás fölött.

E sorok írójában rögtön az a gondolat támadt, hogy nem egészen helyesen cselekedett dr. Kenedi Géza, midőn a „Petőfi-Társaság” vasárnapj ülésein „Előítéletek a nőkről” című elnevezésű tanácsra hívta a közönséget a századévi nőmozgás ellen. Igaz, hogy a nő a legszébb a családi körben, a gyermekek nevelése közepette, de ki merné elvitatni azt, hogy joga ne volna a felsőbb tudományok előbbre viteléhez, kultiválásához.

Ez előtt egy évvel Gyarmathy Zsigáné, a jeles írónő, a „Főzőiskolából” című cikke végén azt mondta, hogy az a férfi, a ki jó feleséget akar venni, forduljon a főzőiskolához.

En pedig szerény soraimat azzal fejezem be, hogy a ki jó feleséget akar venni, az legyen egy diplomás kisasszony, még pedig matematikus tanárjelölt, mert az kitudja számítani, hogy évenként mennyi kell kiadni ruhára, cigarettára és egyéb konyhai dolgokra.

B. L.

Csongrádisták.

Sötétül felhők,
Tornyosulnak régen;
Sötétül felhők,
Fenn a magyar égen!

A hazafiságnak
Beborult a napja; —

Tövises és narancsvirágok.

„Az anya büne” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” részére fordította: AMICA.

LIV.

(Folytatás.)

(87)

A férjem és a fiam haza jönnek, külföldről, és hozzájuk kell mennem. Édes, legjobb lesz, ha maga haza jön velem.

— Nem mehetek, teljes szívemből köszönöm a jószágát, de nem tudnám azt tenni.

Kérem, gondolkozzék helyettem — én nem tudok gondolkozni, keresnem számomra egy csendes helyet, a hol meghalhatok.

— Édesem, miféle boldogság az, halálról beszélni! Miért halna meg? Reméljen, reméljen mindig! És most engedjen gondolkozni, hogy mit lenne jó magáért tenni.

Néhány perczig gondolkodott, mielőtt Viola kétségbeesett fehér arccal és össze-kulcsolt kez-ekkel mellette térdelt.

Carstonné birtelen felnevezett.

— Tudom, már tudom! — kiáltá. Nekem annyi szegény rokonom van, hogy szeretszámát sem tudom, és a férjem nagyon jó mindegyikhez. Van egy kuzinom, Marston Mari kisasszony, a ki Westonban egy csinos kis házban lakik. Oda viszem magát és ott

Ki tudja jön-e kor,
Mely még ragyogtatja? ...

Ki tudja, mert látjuk
Im a vármegyékét,
Melyek pajzsként védtek
A törvényt, a népet: —

Hogy elváltozott ma
Daliás alakja? ...
Hogy hajtja derekát,
S milyen falcs a hangja? ...

Falcs, pedig él mindnek
Szíve kamrájába:
A haza szeretet
Melengető lángja! ...

Él, de szót nem adhat
Aján, bárha bírja,
Csak arczán jelen meg,
Mint a szegény pirja..

S ez az arczpirulat
Isten, ember látja: —
Az a kis-bíróknak...
A fejjelölés! ...

Az, mert ki sem élhet
Honszerelm hiján;
Kitör, ha elfojtják: —
Kitör s eget kíván! ...

Sötétül felhők
Tornyosulnak régen;
Sötétül felhők
Fenn a magyar égen! ...

Krónikás.

Hamisított borok Kolozsvárt.

Kolozsvár, nov. 16.

Kolozsvárt az utóbbi időben igen sok vendéglőben hamis bort mérnek.

A rendőrség nem győzi foganatosítani a foglalat és a törvényes eljárást, oly nagy mennyiségben történnek a feljelentések.

A foglalatok több helyen weggon és pinczeszámra történnék s bár több külön-ből a vidékről vásároltatott a bor, a tényleg azt mutatja, hogy a gyár, a hol e bor előállított, ugyan egy.

Szóval pécsi hamis borokkal van elárasztva egész Kolozsvár.

A szenzációzás történet ez:

1. Kann Ámin és fia pécsi borhamisító és állítólag millió nosok képviselője, egyik kolozsvári belmagyar-utcai borkereskedőnek 10 hordó bort adott el. Pompás ó bor volt. Literje 12—14—16 kr. minőség szerint, e pénzösszegért a vevő kolozsvári pinczéjébe szállítva adta a pinczében termelt nemes italt.

Mikor beraktározták, pár hét előtt, híre ment a pécsi borhamisításnak.

A kolozsvári vevő gyanakodott. A hatóságok megkérte, hogy vizsgálassa meg a folyadékokat, s a hordókat lepecsételtette.

2. Hétfőn ismét foglalt le a rendőrség 8 hordó Pécsről érkezett hamis bort.

3. Kedden egy kolozsvári vendéglős pinczéjében foglaltak le a borokat.

E pinczébe 18 ezer liter pécsi bort raktároztak be a m. hóban.

4. Ugyancsak kedden egyik kolozsvári elsőrangú szálloda pinczéjét vizsgálták meg

maradok magával, amíg világosabban látjuk, hogy mit volna a legjobb tenünk.

De mindent el kell követni, hogy az egészségét és erejét viaszanyerje. És Westonba gyakran elmehetnek magához.

— Kegyed olyan jó hozzám! — zokogta Viola, a sűrűn omló könnyek között.

Igy volt elintézve. Jobbat nem tehetek volna; a következő napon a két asszony elhagyta a Hotel és Westonba utaztak.

Marston kisasszony tárt karokkal fogadta őket; és Carstonné elmondta neki, a mit a Viola történetéből szükségesnek gondolt elmondani. Marston kisasszony megígérte, hogy a szép fiatal asszonynak gondját viseli. És ottan, a nyugati tenger zúgása közelében, csendes elvonultságban élt Viola hónapokig.

O nem gyanusította az igazságot, hogy a Ryversonelle küldött levelei az anyósá kezébe estek, a ki sejtve, hogy Viola előbb vagy utóbb írni fog, megparancsolta, hogy a Ryversonelle érkező leveleket Athelstonba küldjék. A fia sokkal elkeseredettebb, sokkal közönyösebb volt, mint hogy a leveleire vonatkozólag utasításokat adjon; ő nem várt Violától levelet. Lady Ryvers mind a két levelet felbontotta, elolvasta és elégette — és azután halál adott az Égnek, hogy az a veszély elmult és azt remélte, hogy a Viola szavai beteljesülnek és ő nem sokára meg fog halni.

Egy reggel Marston kisasszony, a lakója szobájába menve, azt a padozaton fekve találta, egy összegyűrt hirlapot szorítva, a hideg kezébe.

LV.

Eljött a szép május, magával hozva galagonyakoszorúját, és oly szép volt, a milyent az ország évek óta nem látott. Eljött a nap áldást hozó mosolyával, a madarak énekével

E pinczébe 12 kros finom „ó bort” raktároztak be a m. hóban.

A vizsgálat erőlyel való folytatását Szvacsina Géza polgármester személyesen rendelte el s azt Pataky Sándor alkapitány végzi.

Érdekes, hogy pécsi borok nem csak Pécsről, hanem más városokból is érkeztek Kolozsvárra. Vették a vendéglősök és borkereskedők, mert ize jó volt és olcsó.

Valószínű, hogy legalább felét elköbözák a kolozsvári hamisítványoknak, de az is valószínű, hogy a nagy munkával aligha bírkózhatik meg a rendőrség és a borvizsgáló bizottság.

A jelek azt mutatják, hogy hamis borokkal nem csak Kolozsvárt, hanem az erdélyi vidéki városok nagy részét is elárasztották. Azért szükséges lesz, ha vidéki hatóságok is s éles körbe megindítják a legszigorúbban az eljárást a hamisított borok felkutatására. Azért nem írjuk ki azok neveit, a kiknél a borokat lefogalták, mert azok nagy része jóhiszeműleg vette, mit az is bizonyít, hogy egyik vevő nem várta be a kissé hosszasan tartó vizsgálati eljárást, hanem külföldi vegyelemző intézetben is megvizsgáltatta borát s már megkapta a kimutatást, mely szerint a vizsgált folyadékot itt mű bornak találták. A kiírással óhajtottuk ez eredményt bevárni.

Nem érdektelen az sem, hogy egyik eladó cég felajánlotta az összes megvett bort díjtalanul és több száz frtot ajánlott fel ezenkívül egyik kolozsvári vevőnek, csak panaszát vonja vissza. Mindhiába. A hamisítványok már a Fabinyi Rudolf egyetemi tanár laboratóriumában vannak s nincs a borkészítőnek annyi milliója, hogy itt a magar részére, a hamis borokról ellenkező ítéletet kiperéselhesen.

A borhamisító megbizottja mind itt álláskodik Kolozsvárt, szeretné a maga részére a hatóságot és bizottságot kedvező véleményre hangolni.

Az első csoport vizsgálat 4—5 nap múlva be lesz fejezve s akkor ítéletre kerül a dolog.

A közönség érdekébe arra kérjük a hatóságot és a borvizsgáló bizottságot, hogy e kérdésben a legnagyobb körültekintéssel, a legnagyobb szigorúsággal és együtt a legnagyobb gyorsasággal járjanak el.

Megjegyezzük, hogy Pécsen azért hamisítanak annyi bort, mert a pécsi viz erre kitérően alkalmas, miután nincs benne salétrom sav.

Erre vonatkozólag egy szaklap a következőket írja:

„Már pedig a salétromsav, az az egyedüli anyag, a miről a vízzel hamisított bort a kémia fölismeri. Mert a természetes vízben rendszert van, a természetes borban pedig nincs salétromsav. A pécsi viz tehát egy ritka kivétel, a mivel a pécsi borhamisítók nyugodtan dolgozhatnak, mert a kémia nem képes kimutatni gyártott borok legfontosabb alkotórészeit, a természetes vizet. Hogy a pécsi vizet e kiűnő tulajdonsága folytán milyen bcsben tartják, mutatja, hogy a világi borkereskedők óriási mennyiségben fuvaroztatják Pécsről Villányba a vizet. Erre úgy jöttek rá, hogy a bor fuvarozására fel-fogadott kocsisok a hosszú uton megzomajván, megfúrták a hordókat a legnagyobb meglepetésükre jöminőségű pécsi bor helyett tiszta természetes pécsi vizet szívtak föl a

és a virágok és illatával. Űde zöld fátylet került el a föld felett és a tenger szamkáp-rázatón csillogott a főséges nap a telt.

De volt egy szív, melybe a napfény, a madarak éneke és a virágok nem hoztak örömet, nem hoztak boldogságot, sem reményt, csak kétségbeesést. Mert a hosszú hetek elteltek a nélkül, hogy Viola a férjéről, vagy férjétől tudósítást kapott volna. Carstonné többször meglepetéssel és minden látogatásán halványabbnak, bágyadtabbnak, betegbbnek és reményt vesztettebbnek találta.

— Soha sem látom ötet többé — kiáltá. És nem szabad ötet hibáztatnom. Mindennek én vagyok az oka. Midőn a szerelmét birtam, nem becsültem meg azt; — és most, hogy elvesztettem, meghalok érte. — De különös, hogy miután egykor annyira szeretett, egy szó izenatot se küldjön.

— Nem gondolja lehetségesnek, hogy ő nem kapta meg a maga leveleit? — kérde a barátnéja.

— Nem; ha lett volna valami tévedés a címzésben, vissza küldték volna. Az a tény, hogy ő nem fog előjönni hozzám; nagyon rosszul bántam vele — tul mentem a határon.

De talán legjobban van így. Én meg fogok halni; ő visszanyeri a szabadságát és elvetheti azt a leányt, a ki az anyja választott számára.

És Carstonnének ez alkalommal nem voltak biztató szavai. Egyetértett Violával abban, hogy Lord Ryvers elvezette a túrlmét és nem gondolt többé feleségére.

És ő borzasztóul aggódott Viola érte, mert az csókokkal és sirva csüngött rajta, és kérve kérte, hogy ne mondja meg senkinek, sem ellenségének sem jó barátjának, hogy ő hol volt, azzal fenyegetőzött, hogy ha kérését nem teljesíti, el megy oda, hová senki nem tudná követni, sem megtalálni, és

megfúrt lyukon. Azótábot Pécsről Villányba csak 10 százalékkal drágábbra viszik a fuvarosok.

A pécsi viz e kiténő tulajdonságát már régóta ismerik a pécsi borkereskedők a vándor-nak pinczék, a melyek át patakot folyókat állandóan és költségmentesen szállítván helyi piacra a pécsi borkereskedeleme megbecsülhetetlen anyagát, 3—4 év előtt voltak kereskedők, akik ezzel a vízzel 20—30 000 hektoliter bort gyártottak évenként. Még januárban is csúszkált a pécsi borkereskedők a bort s hogy a gyártás törvényes alapot nyújt, törököl használat. Tulajdonképp ez is gyártott bort volt, a mit vagy magában adtak el a pécsi borkereskedők, vagy pedig beverték olasz és dalmát borokkal. Ezt a keveréket az úgynevezett és Pécsen nagyban készült törökölboroknak az olasz és dalmát borokkal, a pécsi kereskedelmi és kamarai hivatalosan is beismerte.

Mentül több bor készült Pécsen, annál több olasz és dalmát borra volt szükség a pécsi borkereskedők keverési célokra. Sőt az olasz borkokat (melyek nagyrésze szintén nem természetes) erősen fűszerezve, hozták a pécsi borkereskedők, ezáltal sok hektoliter szesz csempészte be vámtanesen a határon. Így Pécs nem csak a borkészítés, hanem az olasz borkészítés központja lett s mint ilyen mindenki által, a ki magyar bortumaszt szeretett, iránt érdeklődik, állandóan és gymanan a Pécsen gyellel kísértetik.

Pécs legnagyobb borkereskedője Engel József fia. Tümentelen raktárak vannak. Tavaly 65 000 hektoliter volt a borkészítés. Tülk (tehát Magyarország tavalyi bortermelésének egy huszad része) fölülük vannak a szász több részén, különösen nagy pinczében tartanak Promontoron (Budafok). A cégek nagymennyiségű olasz bort, szőlőt, cseresznye mustot hoz be évenként és az államtól a borkészítéshez a körülbelül száz ezer forint évi támogatást élvez. Űgyönköi beszállagálják a legkisebb falut is és az ország legdobb vasúti állomására szállítva ajánlatuk 14—16 frtban 9—10 százalékos ó borokat.

A céznek ezt a nagy üzmet a határ- ságok már réggen szemmel tartják, sőt több- ször folyt allene vizsgálat is, annál is inkább mert a cég már egyszer régen, a bozminálta okkupáció idejében is bekeveredett a lami fuxinos historiába a kadsereggel szemben, — a miből annak idején csak nagy- hezen lábalt ki.

Három év előtt budafoki pinczében foglaltak le borokat. Az országos borvizsgáló bizottság a lefogalt borokból elemzést tett mintát akkor hamisított bornak gyötette ki. Minden ember meg volt róla gyötöttve, hogy a céznek eltelik. De mi történt a kőzódva, hogy a céznek eltelik. A budafoki illetékes elsőfoku hatóság helyett, hogy a kezai között lévő adatk alapján itél volna, a borok kémiai vizsgálata felbírálásába becsátkozott és a céznek feltűrtetésébe becsátkozott és a céznek ellen föllebezésnek helye nem volt, s a céznek az ügy fölkerült az igazságtgyi minis- rumba is, elaludt.

Bolgár Ferenc országgyűlési képviselő R. — mint értesítünk — a képviselőház hol- napi ülésében interpellációt fog a kormány Is hoz intézni a borhamisítások ügyében.

MINDENFÉLE

Kolozsvár, november 16.

— Majláth Gusztáv gróf, erdélyi róm. kath. püspök még a mai napot Kolozsvárt töltötte. A délelőtti folyamán a kolozsvári monostori uradalmat és templomot tekintette meg Tamási Áron és Pál István honokok kíséretében. A gondnokság előre értesítve látta

Carstonné attól félt, hogy szavát fogja tartani, tehát sem a férjének, sem a fiának nem szólott róla egy szót sem.

— Én érzem, hogy megfogok halni — mondá Viola nyugodtan, de a tenger feletti szomorú tekintetét nézve a messze távoli és akkor ők mindnyájan boldogok lesznek.

Nem leszek az utjokban, és nem halok gatom öket többé.

— De hát nem fog meghalni? — kérde Carstonné, így próbálta ötet rögzésnéből felrázni.

— Kegyed jó asszony — mondá Viola és az Ég meghallgatja a jó emberek könyörgését, imádkozzék az én halálomért!

És amint beszélt, a kétségbeesés noz- dulatával tördelte a kezét. Ű nem remélt többé. Egyszer vagy kétszer gondolt arra, hogy Alice néniéhez haza menjen, és megkérje, hogy engedje ötet a Szt. Bynoi elő- közlésben meghalni, ot, a hol Randal elő- szór találkoztott vele. Amint az erje fogyni- rettenetes laudadság jött reá. Agya és lelke folytonosan foglalkoztat. Képeleiben volt dék Marr kisasszonnyal és a férjével volt. Bizonyos volt benne, hogy azok együtt voltak. A Lady Ryvers befolyása gondolni reá, sőt dal megtanulta hidegen gondolni reá, sőt elfelejtette ötet. Am jőjön a halál és szad- badítsa meg ötet az ilyen gyötrelmes életől. Egy reggel nagyon rosszul érezte magát.

Lement a kis nappali szobába, hol a reggelje el volt készítve. Az utóbbi időben két vagy három hirlapot rendelt. Gwaményi, hogy megtud valamit abból Gwaményi. Ezen a reggelen teljett a kíváncsóláról. Ezen a reggelen lapban ezt a hírt olvasta, mert az egyik lapban ezt a hírt olvasta.

(Folytatása következik.)

Hirdetések.

Sz. 2270—1898.

882. 2—3.

Árlejtési hirdetmény.

A maros-ujvári és deés-aknai m. kir. sóbányahivataloknál 1899-ik évben a következő élelmi cikkek és szertári anyagok szükségeltetnek, és pedig:

I. A maros-ujvári m. kir. sóbányahivatalnál:

1800 hektoliter egynevedrésben rozsszal vegyes elegybuza
1000 hektoliter törökbuza (Tengeri.)
4000 kg. kőolaj (Petroleum.) I. minőségű amerikai 3 csillagos
6000 kg. fagygyu gyertya, tisztán égő fonott bállel.
1000 kg. kétszer finomított égő Repceolaj.
3500 kg. I. minőségű „Baku” Gépölaj 90% zsirtartalommal
500 kg. Hengerkenő olaj zöldes sárga nehéz folyásu,
1000 kg. Sárga legjobb minőségű Parafin kenőcs.

II. A deésaknai m. kir. sóbányahivatalnál:

2500 kg. fagygyu gyertya tisztán égő fonottbállel.
1800 kg. kőolaj I. minőségű.

Ezen termények és anyagok szállítását elvállalni szándé-
kozók felhívának, miszerint egy koronás bélyeggel ellátott és
vállalatuk után esedékes 5%-nyi bányapénzzel felszerelt esetleg
csak egyes tárgyakra és hivatalokra vagy az összesre vonatkozó
— a pályázati feltételekben meghatározott minden kiállított
írásbeli zárt ajánlataikat **folyó évi november 29-én d.
e. 10 óráig** „Ajánlat anyagok szállítására” felirati borítékban
lepecsételve ezen m. kir. főbányahivatalhoz nyújtandók be.

A petroleum, repceolaj, gép és hengerolaj valamint para-
finkeverésre vonatkozó ajánlatokhoz minták is csatolandók, vagy
az ajánlócélg megjelölésével a m. kir. sóbányahivatalnak előre is
beküldhetők bérmentes csomagban.

Az általános árlejtési és szerződési feltételek alulírt m.
kir. főbányahivatal kiadói, vagy a szertárnoki irodában a hiva-
talos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Maros-Ujvárt, 1898. november 7-én.

M. kir. főbányahivataltól.

Sz. 5755—1898.

883 1—3

Hirdetmény.

M. zó-Kecsed község tkvei birtokszabályozás következtében
az 1869 évi 2579 sz. szabályrendeletre képest átalakítottak és
egyidejűleg ezzel mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre, az
1886 évi 29.—1889 évi 38. és 1891 évi 16. törvények
a tényleges birtokos tulajdon jogának bejegyzését rendelik az 1892
évi 29. tevezben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbíté-
sével kapcsolatosan fogantatottatik.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a hely-
szini eljárás M. zó-Kecsed községben 1899 évi január 15-ik nap-
ján fog kezdődni

Ennél fogva felhívatnak:

1.) Az összes érdekeltet, hogy a kitelesítési tárgyaláson
személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új
tkvi tervezet ellen nemlátni észrevételüket annál bizonyosabban
adják elő, mert a régi tkv. végleges átalakítása után téves be-
vezetésből eredhetők kifogásokat jóhiszemű személyek irányában
többé nem érvényesíthetők.

2.) Mindazok a kik a teleklönyvekben előforduló bej gy-
zsekre nézve okaditottelőterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi
hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határon kezdődő eljárás
folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló ok-
iratokat mutassák fel.

3.) Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdon jogot
tartanak, de a tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek,
hogy az átírásra 1886 évi 29. tez. 15—18 §-hoz és az 1889 évi
38. tez. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat meg-
szerezni iparkodjanak és azokkal igényeit a kiküldött előtt ig-
azolják avagy oda hessanak, hogy az átruházás létrejöttét a ki-
küldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére
engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem
érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől
is esznek és

4.) Mindazok, a kiknek már megszűnt követelésre vonat-
kozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilván könyvileg
bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok
tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, il-
letve, hogy törleszté engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt
jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvez-
ményeitől esznek.

A kir. járásbíróság teleklönyvi hatósága.

Teke, 1898 évi október hó 29-én.

Dr. Bran Jenő,

kir. albiró.

Pályázat kavics-szállításra.

A marosludas-besztercei vasut által kibérelt sajókeresz-
turi Főjérváry-féle kavicsátúnyokban évenként mintegy 4—5000
kőbméter kavics volna termelendő az állami és kolozsmegyei
utakhoz. A termést, a kavicsnak a zátonytól mintegy két kilo-
méter távolságra levő kavicsvágányhoz való vitelét, raktározását
és a vasuti kocsiokba való felrakását alólírott társaság több évre
vállalkozónak óhajtván kiadni, felhívatnak az érdeklődők, hogy
ajánlataikat alólírt igazgatóságához **1898. évi december
hó 1-ig** benyújtani sziveskedjenek. Az ajánlati ár mindig ros-
tált kavicsra teendő és pedig kőbméterenként.

Budapest, 1898 november 12.

Marosludas-besztercei vasut

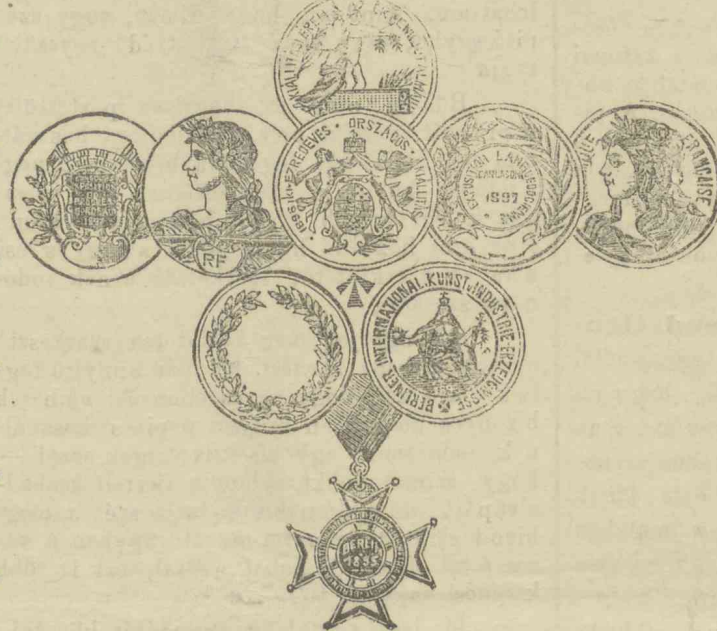
Budapest, V. fürdő-utca 1. szám.

881. 2—3.

Udvari András

kocsi-gyártó Kolozsvárt,

Híd-fő-utca „Zöldfa”-vendéglő mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönség figyelmébe rövid idő óta fennálló

kocsigyártó üzletemet,

a melyet most tetemesen megnagyobbítottam és saját kovács-műhelylyel
rendeztem be, a hol elvállalok mindennemű kovács, nyerges és fényező-
munkákat szakszerű kivitelben.

Raktáron nagy választékot tartok!

Készítek bármilyen reklám- vagy fényző kocsikat. Esem jó és tartós
munkát készíteni, lehető szolid árért.

A nagyérdemű közönség további pirtfogását kérviztisztelttel

Udvari András,

kocsi-gyártó.

725.14—0.

Nagyobb vételnél árengedély!

Fűszer, Liszt, Rum, Likör!

Legjobb minőségű búkk és cser

tűzifa

WERTHEIMER VILMOS-nál

Széchenyi-tér, Babes-palota sarok üzletben,
és saját háznál Széchenyitér 33. sz.

Vágott tűzifa 50 kg. felül bármennyi, minden
időben leggyorsabban házhoz szállítva.

Petrozsényi első minőségű salon kőszén és búkkfa
szén nagy raktár. 738 20—20

Nagyobb vételnél árengedély!

Az őszi évad beköszöntése alkalmából van
szerecsém a n. é. közönség becsis figyelmét a ki-
zárólag legmodernebb francia, angol és hazai szü-
vet újdonságokkal dusan felszerelt

WEISZ ADOLF

törv. bejegyzett cégem alatt évek óta fennálló leg-
jobb hírnévnek örvendő és Kolozsvárt, Unió-utca
I. sz. a. (Plébánia épületben) levő

férfi-ruha üzletemre

felhívni.

Nagybecsült megrendelőim előtt ismeretes
azon sikeres törekvésem, hogy a saját műhely-
ben mindig a legutolsó londoni divat szerint elő-
állított öltönyök, nemkülönben a legkülönbözőbb
felöltök elegáns és gazdag kiállításával a legke-
nyesebb izlést is teljesen kielégíteni igyekszem.

Midőn az eddigi szíves támogatást hálálom
megköszönöm kérem a további pirtfogását és meg-
rendeléseit.

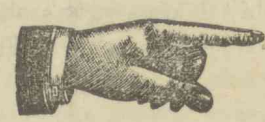
Tisztelettel

Weisz Adolf.

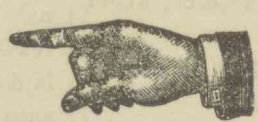
722. 8—10.

Alólírt főelárusító által több nagy nyeresemény között

f. év márczius hó 22-én

60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek árai:

egy egész
6.—frt

egy fél
3.—frt

egy negyed
1.50 frt

egy nyolczad
75 kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-
küldhető. A hivatalos tervezet minden megrendeléshez ingyen melléklek. A huzási jegyzéket minden
további felszólítás nélkül a huzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Sziveskedjek b. megrendelését melőbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede

**BUDAPEST,
Granátos-utca 14.**

1000000.

Minden második sorsjegy nyer.

Harmadik Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték
100,000 sorsjegy 50,000 nyeresemény.
A legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben

EGY MILLIO KORONA

I. osztályu sorsjegyek árai

3000 nyeresemény. Főnyeresemény már 60,000 kor.

Egész Fél Negyed Nyolczad

6 frt 3 frt 1 1/2 frt 75 kr.

Huzás már 1898. november 17-én.

Hogy az összes megvásárolt idejékorán intézkesssem el, kérem
mélőbbi megrendelést.

Dörge Frigyes főelárusító
Budapest, Granátos-utca 12.

Kérje
a Bodega Company
világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csémege kereskedé-
sekben, valamint poharaként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
esakis: IV. Kossuth-Lajos és Utvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinoval szemben

561.14—20.